

Kniha Daniel – číslo sto päť

Postupné odmietanie evanjelia: od Kristovho narodenia po Štefanovo ukameňovanie

Jeff Pippenger

2024-02-29

V poslednom článku sme si všimli, že inšpirácia uviedla, že Židia „spečatili svoje odmietnutie“ evanjelia na kríži a potom svoje odmietnutie znova potvrdili pri ukameňovaní Štefana. Ako je to možné? Odmietnutie evanjelia zo strany hašterivých Židov oných dejín sa, prirodzene, uskutočňovalo postupne. Už pri Jeho narodení boli pominutí. Obdobie od Kristovho narodenia po ukameňovanie Štefana znázorňuje postupné odmietanie evanjelia.

„Ľudia o tom nevedia, ale táto zvesť napĺňa nebo radosťou. Sväté bytosti zo sveta svetla sú s hlbším a nežnejším záujmom priťahované k zemi. Celý svet je jasnejší pre Jeho prítomnosť. Nad betlehetskými pahorkami sa zhromaždil nespočítateľný zástup anjelov. Očakávajú znamenie, aby svetu oznámili radostnú zvesť. Keby boli vodcovia v Izraeli verní svojmu povereniu, mohli by sa boli podieľať na radošti z ohlasovania Ježišovho narodenia. Teraz sú však obídení.“ The Desire of Ages, 47.

Od narodenia Ježiša až po smrť Štefana je zobrazené postupné odmietanie evanjelia zo strany starovekého Izraela. Uznanie, že odmietnutie Krista zo strany Židov bolo postupné, umožňuje identifikovať „spečatenie ich odmietnutia“ tak pri kríži, kde sa roztrhla chrámová opona, ako aj pri Štefanovej smrti. Roztrhnutie opony bolo symbolom, že už viac neboli Božím zmluvným ľudom, a keď bol Štefan ukameňovaný, Štefan videl Ježiša stáť po pravici Božej, čo je v dvanástej kapitole Daniela, v prvom verši, symbolom ukončenia času milosti. Zničené Jeruzalema je takisto symbolom ukončenia času milosti.

„Odplata, ktorá mala prísť na Jeruzalem, mohla byť odložená už len na krátky čas; a keď Kristov zrak spočinul na odsúdenom meste, videl nielen jeho skazu, ale aj skazu sveta. Videl, že ako bol Jeruzalem vydaný na zničené, tak bude svet vydaný svojmu záhubnému údely. Videl odplatu, ktorá dopadne na Božích protivníkov. Výjavy, ktoré sa odohrali pri zničení Jeruzalema, sa zopakujú vo veľkom a strašnom dni Hospodinovom, avšak ešte desivejším spôsobom.“ Review and Herald, 7. december 1897.

Len Božie milosrdenstvo zabránilo tomu, aby bol Jeruzalem na kríži zničený.

„V ukrižovaní Krista zo strany Židov bol zahrnutý zánik Jeruzalema. Krv preliata na Kalvárii bola závažím, ktoré ich stiahlo do skazy pre tento svet i pre svet, ktorý príde. Tak to bude aj vo veľkom záverečnom dni, keď súd dopadne na tých, ktorí odmietli Božiu milosť. Kristus, kameň ich úrazu, sa im vtedy zjaví ako vrch pomsty. Sláva Jeho tváre, ktorá je pre spravodlivých životom, bude pre bezbožných stravujúcim ohňom. Pre odmietnutú lásku, pohrdnutú milosť bude hriešnik zničený.“ Túžba vekov, 600.

Len Božie milosrdenstvo otáľalo s tým, aby neprivedlo na Jeruzalem skazu v čase kríža.

„Takmer štyridsať rokov po tom, čo sám Kristus vyriekol nad Jeruzalemom jeho záhubu, Pán odkladal svoje súdy nad mestom i národom. Obdivuhodná bola Božia zhovievavosť voči tým, ktorí zavrhlí jeho evanjelium a zavraždili jeho Syna.“ Veľký spor, 27.

Pri svojom poslednom očistení chrámu Ježiš predložil varovanie, aby utiekli z Jeruzalema, keď jeho nasledovníci uvidia ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel. Keď chrám očistil prvý raz, vyhlásil, že Židia urobili z domu jeho Otca pelech lotrov, no pri poslednej príležitosti povedal: „váš dom“ sa vám ponecháva pustý. Ešte pred krížom, ktorý sa mal práve odohrať, bol chrám, v ktorom sa mala pri ukrižovaní roztrhnúť opona, už označený ako dom Židov, nie Boží dom. Sestra Whiteová hovorí o tom, kedy Kristus toto vyhlásenie urobil, a ako jej svedectvo pokračuje, venuje sa aj štyridsiatim rokom predĺženého milosrdenstva.

Kristove slová adresované kňazom a popredným mužom: „Hľa, váš dom vám zostáva spustnutý“ (Matúš 23,38), naplnili ich srdcia hrôzou. Predstierali ľahostajnosť, no v ich mysli sa ustavične vynárala otázka, aký je význam týchto slov. Zdalo sa im, že ich ohrozuje neviditeľné nebezpečenstvo. Je možné, že veľkolepý chrám, sláva národa, sa čoskoro zmení na hromadu zrúcanín?...

„Kristus dal svojim učeníkom znamenie blížiacej sa skazy Jeruzalema a povedal im, ako uniknúť: ‚Keď uvidíte Jeruzalem obkľúčený vojskami, vedzte, že sa priblížilo jeho spustošenie. Vtedy tí, čo sú v Judsku, nech utekajú do vrchov; a tí, čo sú uprostred neho, nech vyjdú von; a tí, čo sú na vidieku, nech doň nevchádzajú. Lebo to sú dni pomsty, aby sa naplnilo všetko, čo je napísané.‘ Toto varovanie bolo dané, aby sa naň dbalo o štyridsať rokov neskôr, pri zničení Jeruzalema. Kresťania poslúchli toto varovanie a pri páde mesta nezahynul ani jeden kresťan.“ Túžba vekov, 628, 630.

Kristus bol ukrižovaný v roku 31 a takmer o štyridsať rokov neskôr, v roku 70, bol Jeruzalem po trojapoločnom obliehaní zničený. Ako mohol byť Jeruzalem zničený na kríži v roku 31, ak ešte stále zostávali tri a pol roka doby milosti označenej ako sedemdesiat týždňov v Danielovi, kapitole deviatej, verši dvadsiatom štvrtom? Ako možno tieto zdanlivé nezrovnalosti vyriešiť? Najjednoduchším riešením je jednoducho rozpoznať skutočnosť, že pokiaľ ide o ukončenie doby milosti predstavovanej sedemdesiatimi týždňami, musí sa chápať ako postupné ukončenie doby milosti. To je pravda, no pri uplatňovaní medzníkov tejto histórie to odstraňuje akúkoľvek prorockú konkrétnosť. Pokúsím sa to vysvetliť.

Ak Letnice predstavujú čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, pri ktorom je povolané von druhé stádo v Babylone, prečo až tri a pol roka po Letniciach prešlo evanjelium k pohanom? Je smrť Krista alebo smrť Štefana znamením uzavretia doby milosti pre staroveký Izrael? Ak laodicejský adventizmus prestáva byť cirkvou pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, predstavovalo zničenie chrámu v roku 70 koniec chrámu laodicejského adventizmu pri nedeľnom zákone? To, čo sa môže javiť ako zdanlivé nezrovnalosti, sa rieši uplatnením zásady „riadok na riadok“, a keď sa toto uplatnenie použije, svedectvo medzníkov, ktoré identifikujeme, sa stáva veľmi jasným a stručným.

Týždeň, počas ktorého Kristus potvrdil zmluvu, je rozdelený na dve rovnaké obdobia po tri a pol roka. Prvých tri a pol roka sa začína Kristovým krstom a končí sa Jeho smrťou. Krst je symbolom Jeho smrti a vzkriesenia, takže začiatok tohto obdobia troch a pol roka je totožný s jeho koncom. Počas tohto obdobia Kristus predkladal evanjelium výlučne Židom. Koniec týchto troch a pol roka označuje začiatok nasledujúcich troch a pol roka. Začiatok druhého obdobia troch a pol roka sa začína Kristovou smrťou a končí sa Štefanovou smrťou. Počas tohto obdobia učeníci predkladali evanjelium výlučne Židom.

Tieto dve obdobia, ktoré sú oddelenými prorockými líniami, majú byť spojené „riadok po riadku“. Začiatky i konce nesú pečať Alfy a Omegy, lebo dejiny začiatku a konca sú totožné. Obe časové obdobia majú rovnaké trvanie a dielo, ktoré sa vykonáva počas každého obdobia, je totožné. Kristus, ktorý je Prvý i Posledný, je aj Stvoriteľom všetkých vecí, a v tomto ohľade je Stvoriteľom Pravdy. Hebrejské slovo „pravda“ bolo utvorené tromi hebrejskými písmenami. Prvé písmeno, po ňom trináste písmeno a napokon posledné písmeno hebrejskej abecedy sa spájajú, aby vytvorili hebrejské slovo „pravda“.

Obe obdobia troch a pol roka majú Krista ako prvého i posledného, lebo Kristus je na začiatku prvého obdobia pri svojom krste, tak ako je na jeho konci pri svojej smrti v prvom období. A Kristus je pri svojej smrti na začiatku druhého obdobia a na konci druhého obdobia stojí po pravici Boha. Číslo trinásť je symbolom vzbury a v oboch obdobiach, či už bolo evanjelium predkladané osobne Kristom, alebo v druhom období jeho učeníkmi, hádavi Židia sa vzbúрили proti posolstvu evanjelia.

Obe obdobia majú rovnaké trvanie, nesú pečať Alfy a Omegy a označujú to isté evanjeliové posolstvo. Tieto dve obdobia majú byť spojené „riadok na riadok“. Metodológia „riadok na riadok“ je skúšobnou metodológiou neskorého dažďa. Je to metodológia posledných dní a pravdy, ktoré sú touto metodológiou v posledných dňoch rozpoznané a ustanovené, sú tým, čo očisťuje alebo prečisťuje synov Léviho počas zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc.

Koho bude učiť poznaniu? A koho uvedie do porozumenia učeniu? Tých, čo sú odstavení od mlieka a odtrhnutí od prsníkov. Lebo príkaz musí byť na príkaz, príkaz na príkaz; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu. Lebo koktavými perami a iným jazykom bude hovoriť k tomuto ľudu. Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinok, ktorým môžete dať odpočinok ustátému; a toto je občerstvenie; ale nechceli počuť. Ale slovo Hospodinovo im bolo: príkaz na príkaz, príkaz na príkaz; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu; aby išli a padli nazad, a boli zlomení, a chytení do osídla, a zajatí. Izaiáš 28:9–13.

Nasledujúci verš v Izaiášovi oslovuje posmešných mužov, ktorí vládnu ľudu Jeruzalema. Pre týchto posmešných mužov je „odpočinok a občerstvenie“ (neskorý dažď), ktoré odmietli „počuť“, tým, čo spôsobuje, že „idú, a padajú nazad, a sú zlomení, a polapení, a zajatí“. Táto skúška im bola predložená v inej reči, lebo Eliáš, Ján Krstiteľ a William Miller neboli vzdelaní v teologických školách príslušných období svojich dejín. Posolstvo neskorého dažďa, ktoré skúša laodicejský adventizmus, je posolstvom, ktoré vzniká uplatnením zásady „riadok za riadkom“.

Keď sa prvé tri a pol roka týždňa, v ktorom Kristus potvrdil zmluvu, položia na druhé tri a pol roka, nachádzame prorocké svetlo, ktoré objasňuje každú zdanlivú nezrovnalosť, aká by mohla vzniknúť v skúmavej mysli. Tento týždeň bol časom, keď mal Posol zmluvy potvrdiť zmluvu, a biblická zmluva musí byť potvrdená krvou. Kristov krst a ukrižovanie, ako aj ukameňovanie Štefana, všetko poukazuje na krv. Obe línie predstavujú krv zmluvy a tieto línie potvrdzujú zmluvu.

Keď sa krst a ukrižovanie spoja „riadok na riadok“, predstavujú prvý medzník, a ukrižovanie a ukameňovanie Štefana predstavujú posledný medzník. Keď sa spoja do jednej línie, nachádzame kríž a Michaela povstávajúceho pri Štefanovej smrti ako dvoch svedkov toho, že Židia spečatili svoje odmietnutie evanjelia. Smrť Krista je tiež smrťou jeho učeníka Štefana, čo je Pascha, keď sa obe línie spoja. O tri dni neskôr Kristus vstáva z mŕtvych ako obeť prvotiny.

Ale teraz Kristus vstal z mŕtvych ako prvotina tých, čo zosnuli. 1 Korint'anom 15,20.

Medzi Paschou a sviatkom prvotín na tretí deň je začiatok sviatku Nekvasených chlebov. Nekvasený chlieb „nevykysne“ a Kristus nevstal na druhý deň; vstal na tretí deň. Kristus a Štefan zomierajú spolu v aplikácii „riadok na riadok“, ale Štefan je vzkriesený po Kristovi, lebo pri vzkriesení prvotín jestvuje poriadok.

Ale každý vo svojom vlastnom poriadku: Kristus, prvotina; potom pri jeho príchode tí, ktorí sú Kristovi. 1. Korint'anom 15:22.

Jarné sviatky nemožno oddeľovať jeden od druhého, lebo spolu bezprostredne súvisia. V tomto zmysle Letnice predstavujú čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, keď dôjde k opätovnému vyliatiu Ducha Svätého a druhý hlas zo zjavenia, z osemnástej kapitoly, potom povolá tých, ktorí v súčasnosti nepoznajú evanjelium, aby vyšli z Babylona. Slovo „Babylon“ je odvodené od slova „Bábel“, ktoré znamená zmätok, lebo pri páde Bábelu Boh pomiatol jazyky a pri Letniciach Boh tento zmätok jazykov obracia, aby niesol evanjelium svetlu. Takto sa Letnice a nedeľný zákon zhodujú.

Na Letnice bol učeníkom daný dar jazykov, ale ich poslanstvo bolo vtedy ešte stále obmedzené na Židov. Keď sa obe línie spoja, Letnice pripadnú na rok 34, keď bol Štefan ukameňovaný a evanjelium bolo potom nesené tým, ktorí evanjelium v súčasnosti nepoznajú.

Štefan predstavuje tých, ktorí sú vzkriesení „pri Jeho príchode“, ale ktorí s Ním zomreli. Obeť prvotiny označuje Kristovo vzkriesenie na tretí deň a zároveň označuje začiatok Sviatku týždňov, ktorý je aj sviatkom Letníc a ktorý pripomína danie Desatora na Sinaji.

22. október 1844 je v súlade s krížom, lebo medzi inými dôkazmi sestra Whiteová dáva do súvisu sklamanie učeníkov po kríži so sklamaním, ktoré nasledovalo po 22. októbri 1844. Kríž aj 22. október 1844 obidva predobrazujú čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Turíce tiež predobrazujú čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, avšak Turíce prišli päťdesiatdva dní po kríži. Kríž, ktorý bol predobrazovaný Paschou, uvádza sled sviatkov, ktoré pripomínajú staré chodníky starovekého Izraela od noci, keď anjel smrti prešiel ponad Egypt, až po danie zákona. Hoci sviatky majú svoje vlastné osobitosti, sú navzájom neoddeliteľne spojené. Preto je správne uplatniť úplných päťdesiatdva dní

od Paschy po Turíce ako jeden jediný medzník.

Z tohto dôvodu kríž, smrť Štefana i Letnice všetky predznamenujú čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, keď sa začne postupný výkonný súd nad moderným Babylonom, zatiaľ čo druhý hlas zo zjavenia osemnásť kapitoly začína volať iné Božie stádo von z Babylonu. Práve pri tomto medzníku prišiel výkonný súd nad Jeruzalemom, hoci Boh vo svojom milosrdenstve odložil skutočné zničenie chrámu a mesta takmer o štyridsať rokov po kríži, až na rok 70. Zničenie starovekého Jeruzalema predstavuje začiatok postupného výkonného súdu, ktorý sa začína v Spojených štátoch, keď „národné odpadnutie je nasledované národnou skazou.“

Pravda je ustanovená na svedectve dvoch a v dvoch úsekoch po tri a pol roka, počas ktorých Kristus potvrdil zmluvu, nachádzame dvoch svedkov smrti a vzkriesenia, ktoré sú spojené s dejinami identifikujúcimi čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Tento nedeľný zákon je v jedenásť kapitole Zjavenia označený ako „hodina veľkého zemetrasenia“. Táto „hodina“ je priamo spojená s dvoma svedkami, ktorí vydávali svedectvo po tri a pol roka. Ich svedectvo sa končí ich smrťou a vzkriesením.

Ich svedectvo trvajúce tri a pol roka, po ktorom nasledovala ich smrť a vzkriesenie, bolo znázornené smrťou a vzkriesením Ježiša i Štefana, lebo „riadok po riadku“ je Štefan predstavený ako vzkriesený s Kristom. Pri sviatku prvotín boli predložené dva hlavné obetné dary.

Jednou z nich bol baránok bez poškvry a druhou obeť z jačmeňa. Jačmeň predstavoval úrodu, ktorá mala nasledovať, a baránok predstavoval Krista. Kristus bol vzkriesený na tretí deň a Štefan predstavoval tých, ktorí nasledujú; jačmeň predstavoval úrodu, ktorá mala nasledovať. Dvaja svedkovia v jedenásť kapitole Zjavenia prorokovali tri a pol roka, potom boli zabití a o tri a pol dňa neskôr boli vzkriesení. Títo dvaja svedkovia boli predobrazení Kristom, ktorý bol Prvotinou, lebo predstavujú stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sú takisto prvotinami.

A videl som, a hľa, Baránok stál na vrchu Sion a s ním sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí mali na svojich čelách napísané meno jeho Otca. A počul som hlas z neba ako hlas mnohých vôd a ako hlas veľkého hromu; a počul som hlas harfistov, hrajúcich na svojich harfách. A spievali akoby novú pieseň pred trónom a pred štyrmi bytosťami a staršími; a nik sa nemohol naučiť tú pieseň okrem tých sto štyridsiatich štyroch tisíc, ktorí boli vykúpení zo zeme. To sú tí, ktorí sa nepoškvrnili so ženami, lebo sú pannami. To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Títo boli vykúpení spomedzi ľudí ako prvotiny Bohu a Baránkovi. A v ich ústach sa nenašla lož, lebo sú bez úhony pred trónom Božím. Zjavenie 14:1–5.

Jačmenná obeť na sviatok Prvotín predstavovala úrodu, ktorá mala nasledovať, a Štefan v roku 34 nasledoval po Kristovej smrti v roku 31, hoci „riadok za riadkom“ zomreli na tom istom medzníku. Vo vzťahu k obetiam prvotín bol Kristus baránkom, ktorý bol zabitý, a Štefan bol jačmeňom. Podľa Pavla je „Kristus“ „prvotinou zosnulých“ a potom „potom tí, ktorí sú Kristovi pri jeho príchode“. Sto štyridsaťštyri tisíc sú prvotinami a sú to tí, „ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide.“

V „hodine“ „veľkého zemetrasenia“ v jedenástej kapitole Zjavenia sú vzkriesení dvaja svedkovia, ktorí prorokovali tri a pol roka, len aby boli zabíjajúci a ležali na uliciach tri a pol dňa. Sú to tí, ktorých predstavoval Štefan, ktorý bol prorocky vzkriesený s Ježišom, ale aj po Ježišovi. Preto sú vzkriesení „po troch a pol dňoch“ od chvíle, keď sú zavraždení šelmou, ktorá vystúpila z bezodnej priepasti. V tú istú „hodinu“, v ktorej sú vzkriesení, vystupujú do neba ako zástava. Proces ich vzkriesenia a nanebovstúpenia je starostlivo načrtnutý v Božom prorockom Slove a zahŕňa aj to, že boli predobrazene označení doslovnou Štefanovou smrťou, čím predstavujú duchovnú smrť, ktorá je vykonaná na dvoch svedkoch, keď sú premenení z laodicejského hnutia tretieho anjela na filadelfské hnutie tretieho anjela.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Jedna vec je istá: tí adventisti siedmeho dňa, ktorí zaujmú svoje stanovisko pod zástavou satanovou, sa najprv vzdajú svojej viery vo výstrahy a napomenutia obsiahnuté vo Svedectvách Ducha Božieho.“

„Zaznieva výzva k väčšiemu posväteniu a svätejšej službe a bude zaznievať aj naďalej. Niektorí, ktorí teraz opakujú satanove našeptávaní, prídu k rozumu. Sú takí, ktorí zastávajú dôležité zodpovedné postavenia, no nerozumejú pravde pre tento čas. Im musí byť dané posolstvo. Ak ho prijímú, Kristus ich prijme a urobí ich svojimi spolupracovníkmi. Ale ak odmietnu počuť toto posolstvo, postavia sa pod čiernu zástavu Kniežata temnosti.“

„Bolo mi uložené povedať, že drahocenná pravda pre tento čas sa ľudským mysliam otvára čoraz jasnejšie. V osobitnom zmysle majú muži a ženy jesť Kristovo telo a piť jeho krv. Dôjde k rozvinutiu porozumenia, lebo pravda je schopná neustáleho rozšírenia. Božský pôvodca pravdy vstúpi do užšieho a ešte užšieho spoločenstva s tými, ktorí pokračujú v poznávaní jeho. Keď Boží ľud prijíma jeho slovo ako chlieb z neba, pozná, že jeho východy sú pripravené ako ráno. Prijme duchovnú silu, ako telo prijíma fyzickú silu, keď sa požíva pokrm.“

„Ani z polovice nechápeme Pánov plán, keď vyviedol synov Izraela z egyptského otroctva a viedol ich cez púšť do Kanaánu.“

„Keď zhromaždíme božské lúče žiariace z evanjelia, získame jasnejší pohľad do židovského poriadku a hlbšie ocenenie jeho dôležitých pravd. Naše skúmanie pravdy je ešte neúplné. Zhromaždili sme len niekoľko lúčov svetla. Tí, ktorí nie sú dennými študentmi Slova, nevyriešia problémy židovského poriadku. Neporozumejú pravdám vyučovaným chrámovou službou. Božie dielo je brzdené svetským chápaním jeho veľkého plánu. Budúci život odhalí význam zákonov, ktoré Kristus, zahalený v oblaku, dal svojmu ľudu.“ Spalding and Magan, 305, 306.